

47. sz. Egyezmény

a heti munkaidő negyven órára való csökkentéséről

A Nemzetközi Munkaügyi Szervezet Általános Konferenciája,

Amelyet a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal Igazgató Tanácsa hívott össze Genfben, és amely 1935. június 4-én tizenkilencedik ülészakára ült össze,

Tekintettel arra, hogy a munkaidő csökkentése az ülészak napirendjének hatodik pontja; és

Tekintettel arra, hogy a munkanélküliség olyan elterjedt és olyan tartós lett, hogy napjainkra sok millió munkavállaló világszerte szenvedésben és nélkülözésben él, melyért nem ők a felelősek, és melynek megszüntetését méltán várják; és

Tekintettel arra, hogy kívánatos, miszerint a munkavállalóknak, amennyire gyakorlatban kivitelezhető, lehetősége legyen megosztani a modern ipart jellemző gyors technikai fejlődés javadalmait; és

Tekintettel arra, hogy a Nemzetközi Munkaügyi Konferencia tizennyolcadik és tizenkilencedik ülészakán elfogadott Határozatok értelmében szükségessé vált, hogy folyamatos erőfeszítés történjen arra, hogy minden foglalkoztatási formában a lehető legnagyobb mértékben csökkentsék a munkaidőt;

a mai napon, 1935. június 22-én elfogadja az alábbi Egyezményt, mely a "Negyvenórás munkahétről szóló 1935. évi Egyezmény" néven idézhető:

1. cikk

A Nemzetközi Munkaügyi Szervezet minden tagja, mely a jelen Egyezményt ratifikálja, ezennel kijelenti, hogy a egyetért-

- (a) a negyvenórás hét elvével olyan módon megvalósítva, hogy az életszínvonal ennek következtében ne csökkenjen; és
- (b) olyan intézkedések meghozatalával és meghozatalának megkönnyítésével, melyek e cél elérése érdekében megfelelőnek ítéltetők; és kötelezik magukat, hogy ezen elveket az olyan részletes rendelkezések szerint alkalmazzák egyes munkavállalói csoportokra, mely rendelkezéseket az adott tagállam által ratifikált külön Egyezmények tartalmazznak.

2. cikk

A jelen Egyezmény hivatalos ratifikációit a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal főigazgatójával kell közölni nyilvántartásba vétel céljából.

3. cikk

1. A jelen Egyezmény a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet tagállamai közül csak azokra nézve kötelező, amelyeknek ratifikációit a Főigazgató nyilvántartásba vette.

2. A jelen Egyezmény tizenkét hónappal azon nap után lép hatályba, amelyen a Főigazgató két tagállam ratifikációját nyilvántartásba vette.

3. A továbbiakban a jelen Egyezmény minden további tagállam esetében tizenkét hónappal azon nap után lép hatályba, melyen ratifikációját nyilvántartásba vették.

4. cikk

Amint a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet két tagállamának ratifikációját nyilvántartásba vette, a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal főigazgatója a Szervezet valamennyi tagállamát köteles erről értesíteni. Köteles a tagállamokat azon ratifikációkról is értesíteni, melyekről később, a Szervezet más tagjaitól szerez tudomást.

5. cikk

1. A jelen Egyezményt ratifikáló tagállam a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal főigazgatójához egy nyilvántartásba vétel céljából eljuttatott nyilatkozat útján mondhatja fel az Egyezményt első hatályba lépésének időpontjától számított tíz év elteltével. Az ilyen felmondás egy évvel azután válik hatályossá, hogy a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal azt nyilvántartásba vette.

2. Arra a tagállamra, amely a jelen Egyezményt ratifikálta, és amely az előző bekezdésben említett tíz éves időszak lejártá után egy éven belül nem él a jelen cikkben biztosított felmondási jogával, a kötelezettség újabb tíz éves időszakra érvényben marad. Ezt követően minden tíz év elteltével mondhatja fel a jelen Egyezményt a jelen cikkben előírt feltételek szerint.

6. cikk

A Nemzetközi Munkaügyi Hivatal Igazgató Tanácsa a jelen Egyezmény hatályba lépését követően minden tíz éves időszak elteltével jelentést terjeszt az Általános Konferencia elé a jelen Egyezmény helyzetéről, és megvizsgálja, kívánatos-e a Konferencia napirendjére tűzni az Egyezmény részleges vagy teljes módosításának kérdését.

7. cikk

1. Ha a Konferencia a jelen Egyezményt részben vagy egészében módosító új Egyezményt fogad el, úgy, hacsak az új Egyezmény máshogy nem rendelkezik,

- (a) az új módosító Egyezmény valamely tagállam által történő ratifikálása, tekintet nélkül a fenti 5. cikk rendelkezéseire, *ipso jure* magában foglalja a jelen Egyezmény azonnali felmondását, amennyiben és amikor az új módosító Egyezmény hatályba lép;
- (b) Az új Egyezmény hatálybalépésének napján lezárul a jelen Egyezmény ratifikálásának lehetősége a tagállamok előtt.

2. A jelen Egyezmény jelenlegi formájában és tartalmával mindenképpen érvényben marad mindazon tagállamokra nézve, amelyek a jelen Egyezményt ratifikálták, de a módosító Egyezményt nem.

8. cikk

A jelen Egyezmény francia és angol szövegváltozatai egyaránt hitelesek.